

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

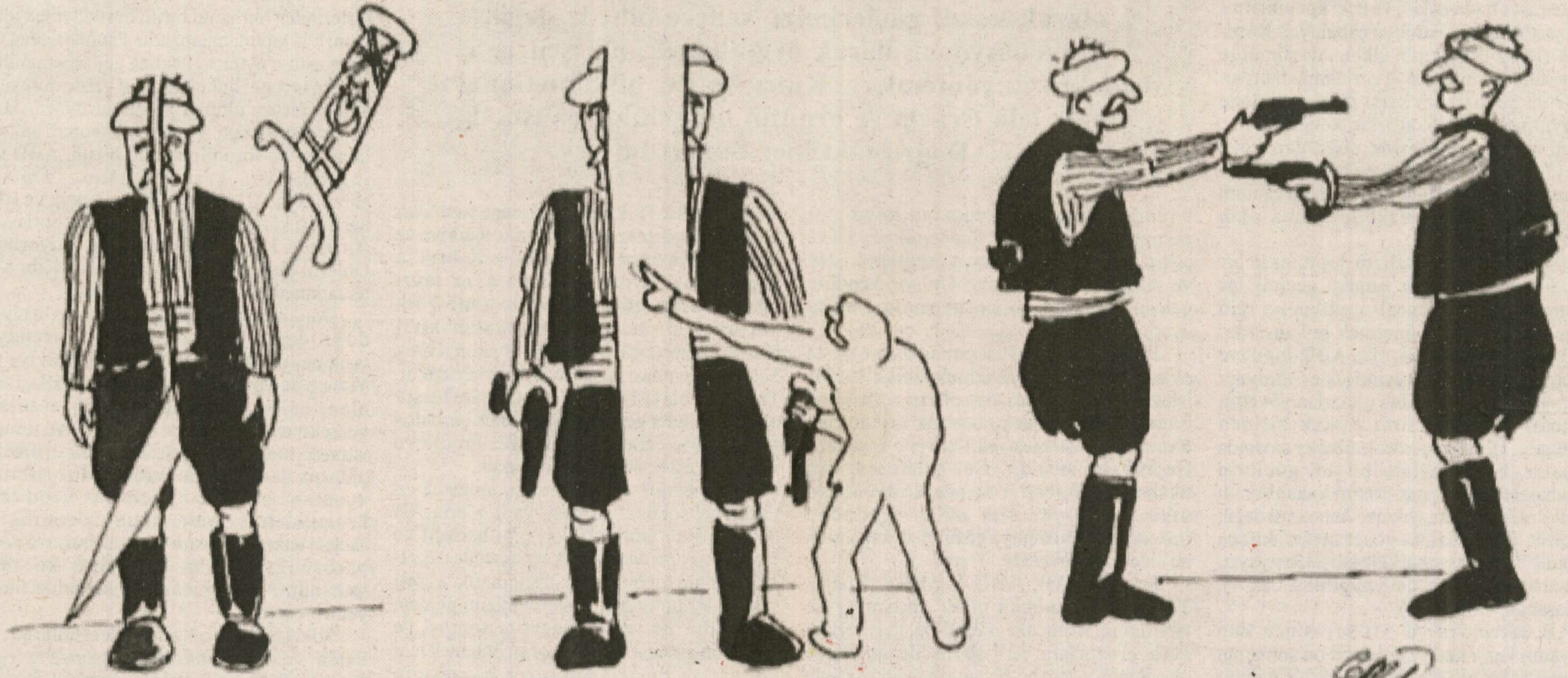
Haziran 2002, Yıl 6, Sayı: 74- Fiyatı:500.000 TL (KDV dahil)- İngiltere: 50p AYLIK SİYASİ GAZETE

Emperyalizm böler... halk birleştirecektir!

Savaş değil, barış istiyoruz

BARIS İÇİN SOLUN

GÜÇBİRLİĞİ ŞART

BAŞYAZI

KSG, Kıbrıs Dünya emperyalist sisteminin bir parçası olarak kaldıkça Kıbrıs'ın geleceğinin ne tür bir gelecek olduğunu çok önceden ortaya koymuştur. Bu görüşlerimizde her hangi bir değişiklik yapma gerekliliği görmüyoruz.

Dünya emperyalist sisteminde bugünkü mevcut güçler dengesi şöyle bir görünüm arz etmektedir.

İkinci Dünya Savaşının emperyalist

Dünyadaki tek esas galibi olarak çıkan ABD, bu güçlerden İngiltere'yi kendine bağımlı bir güç olarak yedeklemiştir. Onunla birlikte, büyüklü küçüklü tüm emperyalist dünyayı hegemonyası altında tutmaktadır. Onunla birlikte, ve de gerektiğinde onsuz, mali, teknolojik, ticari, ham madde kaynakları-en önemlisi olarak petrol- ve de diplomatik ve askeri alanlarda oluşturduğu hegemonya üzerinden tüm emperyalist dünyayı

DÜNYA EMPERYALİST SİSTEMİ

sömürmekte, tahakkümü altında tutmaktadır. Bu tahakküme karşı emperyalist dünyada hemen hemen hiçbir karşı duruş gözlenmemektedir. Yaygın olan tam bir teslimiyet, ve tahakküm ve sömürü şartlarında ABD ve İngiltere ile işbirliğidir.

Bu sömürü ve tahakkümün aşırılığına karşı direnen, petrol sayesinde bu direnci örgütleyip emperyalist dünyada daha iyi bir yer kapmayı ümit eden Irak-İran-Libya

gibi ülkeler kendilerini yapayalnız bir konumda bulmaktalar. Petrol, ve petrol parası üzerindeki ABD-İngiltere tekeli bu tekelden zarar gören diğer emperyalist güçlerle el ele vererek kırma çabaları ABD-İngiltere ittifakının büyük bir direnci ile karşılaşmakta, bu dirence karşı duramayan diğer emperyalist güçlerin bu ittifaka tavizleri karşısında yenilgiye uğramaktadır.

Devamı 2. sayfada

DÜNYA EMPERYALİST SİSTEMİ

Esas anlamı emperyalist büyük güçler arasındaki çıkar çatışmasının yeniden ve barışçıl bir düzenlenmesi olan dünya mal ve mali ticaretiyle ilgili değişiklikler üzerinden oluşturulan kurumlar tıkanmadığı oranda ABD-İngiltere ittifakının hegemonyası, ve diğer emperyalist güçlerin bu ittifaka karşı zorlandığı tavizler, yani onların hegemonyasını kabullenme sürecidir. Bunun bir sonucu, bu hegemonya şartlarında, bu ittifaka verilen tavizler, bu ittifakın onları da sömürmesine uymak çerçevesinde emperyalist konumlarını koruyan ve sürdüren diğer büyük emperyalist güçler dışında kalan emperyalist dünyanın parçası olan tüm ülkelerin esas olarak ABD-İngiltere ittifakının, ve aynı zamanda tüm büyük güçlerin ittifakının tam bir hegemonyası altına gireceği, tam bir sömürge pozisyonuna konulacağıdır. Bu açık sömürge pozisyonuna karşı direnmeye çalışan ülkelere ABD-İngiltere ittifakı dışındaki emperyalist büyük güçlerin açık veya gizli yardım ve işbirliği ABD-İngiltere ittifakı tarafından yasaklanacak ve ölenecektir.

ABD-İngiltere ittifakının dünya üzerindeki hegemonyasına karşı az biraz tutarlı bir direnç ancak ve ancak bu ittifak dışında kalan emperyalist güçlerin Rusya ile ittifaklarını geliştirip ABD-İngiltere ittifakının karşısına dikilmeleri ile mümkün olacaktır. Böylesi bir gelişme dünya emperyalist sisteminin ABD-İngiltere ittifakı bir yanda, Rusya etrafında şekillenen ittifak öbür yanda yeniden bir şekillenmesini gerektirir. Bunun da herhangi bir emaresi şu anda görülmemektedir.

Sovyetler Birliğinin (SB) komünizm yönünde değil de, komünizmin yıkımı yönünde ilerlemesi döneminde Sovyetler Birliğinin kaynaklarının kötü amaçlı kullanımı üzerinden kendilerine has bir ekonomik düzen kurup, SB'nin yıkıma uğraması sonrasında ortada kalan, ve eski konumlarını yeni şartlarda sürdürmeye çabalayan Kore-Küba-Beyaz Rusya gibi ülkeler de sömürge konumunu kabullenmeye zorlanmaktadır. Onlar da bu konuma karşı direnmelerinde yapayalnız bulmaktadırlar kendilerini... Komünizmin yeniliğine doğrudan veya dolaylı olarak katkıda bulunan ülkeler emperyalizm şartlarında altta kalanın canının çıkacağını idrak etmekte. Ama olan olmuştur.

Emperyalist kapitalizm toplumsal bir yapılanma türü olarak zamanı geçmiş bir sistemdir. Bu toplumsal örgütlenme türü korunarak dünyayı yönetmek imkansızdır. Dünyayı yönetme iddiası olan ABD-İngiltere ittifakı, ve onun çevresindekiler dünyayı yönetemiyorlar. Şa anda kullanılan yönetim yöntemi kriz yönetimi olarak bilinen yöntemdir. Ülkeler içinde ve ülkeler arasında savaşlar, bu savaşlara büyük güçlerin müdahaleleri, toplumun üretim imkanlarının geliştirilmesi değil de, yıkımı; demokrasi değil, gerici. Burjuvazinin yönetim tarzı kısaca böyledir. Tam bir barbarlıkla karşı karşıyayız. Ve barbarlık daha da yaygınlaşacak ve ağırlaşacak.

AB üzerinden ve AB sayesinde tüm dünyanın karşı karşıya olduğu bu sonuçtan kurtulacaklarını sananlar büyük bir yanılgı içindedirler. AB'nin, ABD-İngiltere ittifakının mali, teknolojik, ticari, ham madde kaynakları- en önemlisi olarak petrol- ve de diplomatik ve askeri alanlarda oluşturduğu hegemonyaya karşı, kendi emperyalist amaçları için bile olsa demokratik görünüm altında bir direnç örgütlemeye çabası ABD-İngiltere ittifakı kayasına çarptığında teslim bayrağını çekmekte, onlarla birlikte Afganistan, Yugoslavya dağlarında gerçek amaç ve yüzünü sergilemektedir.

ABD-İngiltere ittifakının ve çevresindeki diğer emperyalist güçlerin dünya hegemonyasının, tüm diğer ülkeleri sömürge pozisyonuna sürükleyebilmelerinin ardında yatan esas faktör, bu ülkeleri yöneten burjuvaların tüm varlık ve geleceklerini

emperyalist büyük güçlerin varlık ve geleceklerine, yani dünya emperyalist sisteminin korunmasına bağlamış olmalarıdır. Onlar iktidarda kaldıkları müddetçe vatan ve millet yeşil dolar karşılığı satılacak, ülkeler kısa veya uzun dönemde, ama kesinlikle yoksullaştırılacak ve sömürge pozisyonuna yerleştirileceklerdir.

Ülkelerini ve vatanlarını sevenler için bir tek alternatif kendini ortaya koymaktadır; emperyalist canavara karşı tüm ülkelerin ve milletlerin birlikte direncini örgütleme yetenek ve becerisine sahip bir toplumsal yeniden örgütleniş... Maddi olarak ürün bolluğunun, siyasi olarak doğrudan demokrasinin teknolojik imkanlarının ortaya çıktığı bugünlerde, burjuvazinin insanlığa barbarlıktan başla birşey sunamıyor olması, burjuva düzenin tıkanmış, bitip tükendiğinin açık ispatıdır. Hepimizin önünde tek bir seçenek vardır. Burjuvaziyi devirmek. Onun barbarlığına son vermek. İnsanların açlık ve savaşlarda kırılmasını, barbarlık şartlarında yaşam sürmesini değil, insanların bolluk ve doğrudan demokrasi şartlarında yaşamalarını hedefleyen komünizmin inşasını garanti altına almak. Bu, şu veya bu komünistin şu veya bu arzu ve isteklerini ortaya koyması olayı değildir. Bu, dünyanın, insanlığın yüz yüze olduğu tek gerçek seçenektir. Ara yol arayanlar hem kendilerine yazık ediyorlar, hem de insanlığa zarar veriyorlar.

DÜNYA EMPERYALİST SİSTEMİ VE KIBRIS'IN GELECEĞİ

Bugünkü konumuyla dünya emperyalist sisteminin bir parçası olan Kıbrıs'ın dünyanın

Ve bu hazırlık yapıyor. Sadece milletler ve ülkeler arası bir savaş olarak değil, millet ve ülke içi bir savaşın da hazırlığı yapıyor! Bu olguya gözümüzü kapatarak ne elde edebiliriz? Hiçbir şey!

Şa anda ABD ve İngiltere Güney Kıbrıs'taki ve Yunanistan'daki burjuva yönetimine güvenmemektedir. Onların Rusya'yla, Sırbistan'la, Lübnan'la ve de AB ile iyi ilişkileri vardır. Kürtlerle de vardır. Halbuki ABD ve İngiltere Türkiye'ye güvenmektedir. Mutlak hegemonyaları altına aldıkları Türkiye'den ve Türkiye üzerinden elde etmek istedikleri çok şeyler vardır. Bu isteklerinden birisi de Kıbrıs'ın kontrol altına alınmasıdır. Kıbrıs'ta, Güney Kıbrıs'taki ve Yunanistan'daki burjuva yönetimlerinin ve onlar üzerinden Rusya, ve de AB'nin ileride başlarına bela olabilecek etkinliklerinin artmasını önlemek istemektedirler. Bunun en iyi aracı da Türkiye'dir. Bu şartlarda tek çözüm alternatifi İngiliz üslerine dokunamayan, Kuzey'i ise tamamıyla Türkiye-onun üzerinden ABD ve İngiltere'nin- kesin etki alanı olarak tutan bir çözüm türüdür. Bu da bu çözüm türünün Güney Kıbrıs'taki ve Yunanistan'daki burjuva yönetimine ve de en azından AB'ye empoze edilmesini gerektirir. Bu empoziten sinyalleri bolca vardır. Sonuç verip vermeyeceğini yakında göreceğiz. Sonuç vermezse ne olur? Olduğu yerde sayılır. Çözümüzsüz çözüm sürer. Taa ki taraflar şu veya bu nedenle bu durumu zorla değiştirmeye karar kılsınlar.

Kuzey Kıbrıs açısından ister yukarıda belirlenen çerçevede bir çözüm olsun, isterse olmasın, gelecek iyice karanlıktır. Nasıl ki Irak'ın Kürtler'e yaptığını ağzına sakız yapmış

Burjuvalar arası görüşmelerde tam bir tarafsızlık. Onlardan ne şekilde olursa olsun bir anlaşma talep etmek. Bu arada demokrasi ve barış konusunda ısrarlı olarak kendi güçlerimizi, sadece ülkede değil, enternasyonal olarak örgütlemek, barışçıl ve demokratik yöntemlerle Kıbrıs'ta BC hükümetini elde etmek için ısrarla ve örgütlü bir şekilde çalışmak. Doğru taktikler bunlardır

önünde duran bu konumdan kendisini sakınması imkansızdır. Ekonomik, siyasi ve askeri gelişmeler kişi veya örgütlerin istek ve arzularına göre olmaz. Onların kendi iç gelişme kuralları-kanunları vardır. Onlara uyarlar.

Burjuva-emperyalist şartlarda demokrasi elde etmek, barış elde etmek tabii ki iyi bir istektir. Bu şartlarda insanların savaşlarda ölmemesini istemek, insanların açlıktan ölmemesini istemek tabii ki iyi bir istektir. Hepimizin isteğidir. Gel gelelim sistem tıkanmıştır. Barbarlık dışında, kriz yönetimi dışında bir yönetim onlar açısından imkansızdır. Bu olguya gözümüzü kapatarak ne elde edebiliriz? Hiçbir şey!

Kıbrıs'ta AB, ABD-İngiltere, Rusya, Türkiye-Yunanistan çıkar çatışması ve işbirliğinin şu andaki görünümü, geleceği bu güçlerin ve onların yerli işbirlikçilerinin elinde olan Kıbrıs'ın tam bir tıkanışla-çözümüzlükle karşı karşıya olduğunu gösteriyor. Sistemin tıkanışını, burjuvazinin dünyayı yönetmek için elindeki tek imkanın kriz yönetimi ve barbarlık olduğunu, sorunlarını çözemediği oranda barbarlık yöntemlerinin tek alternatif olarak kendini burjuvaziye dayattığını Kıbrıs'ta gördük ve malesef daha göreceğiz de...

Kıbrıs'ta mevcut sorunların barışçıl bir çözümü yukarıda değindiğimiz tüm güçlerin çıkarlarının tatminini gerektiriyor. Bu çıkar tatmini mümkün olmadığı oranda birinin veya birinin bazılarıyla ittifakının diğerlerine kendi çıkarlarını empoze etmesini gerektiriyor. Bunların hiçbirisi mümkün olmadığı oranda tarafların silahlanması, savaşla sorunun çözümü için hazırlık yapılmasını gerektiriyor.

ABD-İngiltere ve Türkiye'nin tüm arzularına boyun eğerek bir anlaşmaya varmayı gerektiriyor. Görelim bakalım. Kim kime neyi zorlayabilecek...

Sorunlarımızın burjuva çerçevede ve de barışçıl olarak çözümü, vatandaşların yaşam şartlarını iyileştirmek için fazla bir talepte bulunmadan bile çok zordur. Ve bu zorluk bizim şu veya bu taleplerde bulunmamızın sonucu değildir. Bu zorluk burjuvaların kendi zorluklarıdır. Vatandaşlar olarak onlara her tür tavizi versek bile sorunu barışçıl olarak çözmek onlar için imkansız durumda.

Bu şartlarda KSG olarak, ve de Kıbrıslılar olarak nasıl bir siyaset gütmeliyiz ki fillerin kavgası nedeniyle ezilen çimenler haline gelmekten kutulalım-mümkün olduğunca...

Birincisi KSG ve vatandaşlar burjuvalar arası görüşmelerde burjuvaların şu veya bu kesiminin tarafını tutmamalıdır. Burjuvalara burjuva çerçevede varacakları anlaşmalarında şöyle veya böyle sonuçlar elde etmelisiniz tavrını ortaya koymamalıdır. Onları anlaşma konusunda tam özgür bırakmalı, onlara savaşmayın anlaşın demelidir. Anlaşmanız nasıl olursa olsun kabülümüzdür demelidir. KSG'nin kabülüdür.

Bu siyaset burjuvalar arası anlaşmazlığın sorumluluğunu tamamiyle burjuvaların sırtına yıkacaktır. Gerçek durumu ortaya koyacaktır. Vatandaşın ve dünya vatandaşlarının bu olguyu görmelerini kolaylaştırır.

İkincisi KSG ve vatandaşlar demokrasiye ısrarlı olmalıdır. Tüm katliam ve savaş tehditlerine demokrasi ve barış talepleriyle cevap vermelidir. Herhangi bir savaş ve katliam girişiminin sorumluluğu kesin ve tartışmasız bir şekilde burjuva güçlerin üzerinde kalmalıdır.

Üçüncüsü, kitlelerin Kıbrıs sorununda faalleşmesi için burjuvalar arası çatışmanın şu veya bu türünün desteklenmesi temeline yapılan eylemlilikler red edilmelidir. KSG ve vatandaşlar burjuva çerçevede çözüm türlerinden herhangi birini desteklemek için kılını bile kıpırdatmamalıdır. Pauline Green ve şürekasının oyuncu haline gelmemelidir. Enternasyonal hukuk olduğu yerde duruyor. BM kararları olduğu yerde duruyor. AB o kadar demokrasi ve enternasyonal hukuk taraftarı ise sorumluluğunu bilsin. ABD ve İngiltere'ye karşı dursun. Onları enternasyonal hukuk, burjuva hukuk ve BM kararları karşısında saygılı olmaya zorlasın. Bir avuç Kıbrıs halkından ne istiyorlar? Onların Yugoslavya'da yaptıklarını Kıbrıs'ta tekrarlamalarına izin verilmemelidir.

Dördüncüsü, Kıbrıs'taki her bir eylemlilik doğrudan enternasyonal arenaya taşınmalıdır. ABD, İngiltere, AB, Türkiye ve Yunanistan'da Kıbrıs ve halkının saflarında olan, onları gerçekten seven, insanların gerçekten seven güçler Kıbrıs'ta oynamak istenen oyunlara karşı bilinçlendirilmeli, onların desteği elde edilmelidir. Kıbrıs'ı kuşatan burjuva güçlerin kendileri kuşatılmalıdır. Vatandaşın eylemliliğini sadece Kıbrıs ile kısıtlı tutarsak burjuvazinin barbarlığına karşı vatandaşı koruma imkanımız olmayacaktır. Gücümüz buna yetmeyecektir.

Solda mevcut olan taktikler şunlardır: 1. Saldırı ve yenilgi ihtimali karşısında tam bir taviz-CTP siyaseti 2. Saldırı ve yenilgi ihtimali karşısında AB'nin kanatları altında korunmayı ümit etmek-YBH siyaseti 3. Son tahlilde bu iki siyasetin bir karması olan, ama kendisini onlardan vatandaşın direncini bu iki siyaseti birden ortaya koyarak örgütlemeye çabasıyla ayıran Afrika gazetesi siyaseti...

Bu siyasetlerin tümü de bizi yenilgiye götürür.

Burjuvalar arası görüşmelerde tam bir tarafsızlık. Onlardan ne şekilde olursa olsun bir anlaşma talep etmek. Bu arada demokrasi ve barış konusunda ısrarlı olarak kendi güçlerimizi, sadece ülkede değil, enternasyonal olarak örgütlemek, barışçıl ve demokratik yöntemlerle Kıbrıs'ta BC hükümetini elde etmek için ısrarla ve örgütlü bir şekilde çalışmak. Doğru taktikler bunlardır.

Çağrı

Mehmet Süleymanoğlu

Hastahanedен Kaçacak Mısınız?

Güzel, ışıltılı, temiz bir hastahane odasıydı. Her tarafta beyaz önlüklü hemşireler dolaşıyordu. Sürekli ateşimi, tansiyonumu kontrol edip, serumun damlalarını ayarlıyorlardı. Duvardaki klima odayı sürekli bir bahar havasında tutuyordu.

Zaman zaman tansiyonum düşse, ateşim yükselse hemşire hemen imdada koşar, serumun damlalarını ayarlar ve rahatlardım. Bu durum günler, aylar, yıllarca sürdü.

Ne güzeldi yaşadığım oda. Hiç de Arif Hoca'nın "mandrasına" benzemiyordu. Gak deyince serum, guk deyince serum.

Ha unutmadan eklemem gerekir. Odada bir de TV vardı. Ama maalesef naklen yayın yoktu. Hep banttandı. Sürekli aynı spiker bana ne kadar şanslı olduğumu, şükranlarımı sunmamı söylüyordu. Her gün aynı görüntüler, her gün aynı marşlar, her gün aynı nutuklar bana odanın ne kadar güzel olduğunu söylüyor ve değerini bilmemi vurguluyordu.

Bir süre sonra rüyalarım da bile odamın rahatlığını, konforunu ve verilen serumların değerini görmeye başladım.

Yine bir yaz akşamıydı. Gözlerimi tavana dikmiş, o gün spikerimin bana söylediği kahramanlıkları düşünerek geç vakitte uykuya daldım. Uykumda rüyalarım bulanıklaşmaya başladı. Çoktan unuttuğum şeyler aklıma geldi. Dışarda koskoca bir dünyanın olduğu, serum yerine nasırlı ellerle yiyebileceğim hellim, ekmeğin tadı geldi düşüme. Sonra baykuş sesli spikerin görüntüsü yerine "yaşasın halkların kardeşliği, yaşasın iş, ekme, özgürlük" diyen onbinler geldi.

Bu uykudan kan ter içinde uyandım. Başucumda yine hemşire duruyor. Nabzımı kontrol ediyor. Tansiyonuma bakıyor. Suratından işlerin yolunda olmadığını anlıyorum. Ve elinin seruma uzanacağını ve damlaları artıracağını bekliyorum. Oysa suratı birden değişti. Sanki gece gördüğüm rüyayı seyretmiş gibiydi. Nankör ve dikbaşlı biriyle karşı karşıya durur gibi tavrı aldı.

Bense gecenin hala tesirindeyim. Terlemelerim devam ediyor. Geçmişim gözümün önünden geçiyor.

Bilinçsizce de olsa bir gayretle ayağa kalktım. Kolumdaki serumu fırlattım, attım. Kapıya yöneldim. Kapıyı yumruklamaya başladım. Kapı açıldı. Karşımda doktoru göreceğimi ve bana "artık iyileştin, gidebilirsin" diyeceğini umdum. Oysa içeri iki gardiyan daldı. Odada ne varsa alıp götürdü. Bana sadece beton duvar kalmıştı.

Olsun dedim. Artık gece de, gündüz de hep aynı rüyaları görüyordum. Uçsuz bucaksız kırlarda koşan, ekmeğini taştan çıkartıp bölüşen, özgürlük için döğüşenler vardı. Kollarındaki serum izleri çoktan kapanmıştı.

Bense hala odadaydım. Artık serum da, klima da yoktu. Ama kararlıydım. Kaçacaktım. Kaçacaktım kaçmasına da diğer odalardaki "hastalara" hala serum tavsiyesi yapan bizden bildiğimiz aşğılıklar vardı.

Kaçmaktı amacım. Ama ne yalan söyleyeyim "kaçırılmak da güzel" diye aklımdan geçmedi değil. Romeo'nun Jülyet'i kaçırdığı gibi kaçırılmak. Sonra aklıma geliverdi. Yahu beni buraya da kaçırarak getirmişlerdi.

Ben günlerce kaçma planları yaparken, bir gün yanına bir gardiyan sokuldu ve bana "burası bir hastahane değil, hapisane" dedi. Hapisaneden de elini kolunu sallayarak kaçamazsın ya. Artık kaçış için plan, program, ekip çalışması gerekiyordu.

Bu prangadan, bu mandra yaşamından kurtulup ülkemde özgür yaşayacaktım. Nasıl olsa kaçırılmaktan bıkmıştım. Kaçışım, ülkemizin özgürlüğünün tutsaklıktan kaçışı olacaktı.

Ama ben kararlıydım kaçacaktım. Ya siz!!!!!!

BAK ŞU İŞE!!!!!!!

1998-2001 ihracat verilerine göre KKTC ihracatında gerileme varmış.

Bu kadar mükemmel bir ekonomiye haiz bağımsız bir ülkede bunun olabilmesi... hayret doğrusu!!!

Denktaş CTP genel başkanı Talat için "yalan söylüyor" demiş. Bir kör diğerine "lokmaları bir bir ye demiş". Diğer de "tek tek yemediğimi nerden bilirsun" demiş. Denktaş ermiş filan olamaz herhalde, nerden bilecek dersiniz?

Bağımsız belediye başkan adaylarının tv ekranlarından propaganda yapmaları yasaklanmış. Bağımsız olabilmenin o kadar kolay olduğunu kim söylemişti ki!!!

Önder Konuloğlu "Girmelilere hak ettikleri demokratik seçim şansını tanımak için bütün adayların, belirlenecek bir yerde hep beraber halkın önüne çıkarak, halkın katılımıyla birlikte açık oturumlar düzenlenmesi,

hem halkımıza saygının işareti olacak, hem de tüm adayların demokrasiye inancını ortaya koyacaktır" demiş. İlahi Konuloğlu tüm adaylar bir yer üzerinde anlaşmaya varıncaya kadar seçimler biter. Ortak aday çıkaramayan soldan böyle birşey beklemek...

Alpay Durduran "seçimlere aday olarak çıkacak kişileri partiden ihraç ederiz" demiş. Herkes merakla hangi partiden ihraç edeceğini de söylemesini bekliyormuş...

Süt fiyatlarının artışıyla birlikte tüm süt mamullerinin fiyatları yükselmiş. "Ne, duymadım, birşey mi dediniz?"

Annan'a Kıbrıs'a son gelişinde "tüm ümidimiz sende" adlı şiir hediye edilmiş. Hazırlayıcı ve sunucusu BMBP olan bu şiirin nakarat kısmı şöyle:

"Sensiz olmuyor Halkı daha fazla uykuda tutma imkanımız kalmadı Denktaş- Klerides'e Bir görün de yardım et Tüm ümidimiz sende!

Londra Mektubu

Elif Kara

Tüm ümidimiz sende!"

Annan "hazirana kadar yakıcı konularda bir görüş birliği oluşmalıdır" deyip gitmiş. Aşkolsun BM'e. Ne adamlar yetiştirmiş be!!!

3.boyutta tv ekranlarından CTP genel sekreteri Soyer, UHH genel sekreteri Taner Etkin'e çatlak seslerle birlik omadığını söylemiş.

KSG "CTP'nin "Varoluş Yol'u", "CTP'nin yokoluş yoludur"" demişti de inanmamıştınız. Buyurun işte...

Almanya temaslarının ardından bir açıklama yapan Bush ABD'nin Irak'a savaş açmayacağını söylemiş. Değilmi ya? ABD için bir dediğini iki etmeyen Türkiye varken...

Türküleriyle Ada'ya barışı getirecekler

Kıbrıs'ta yaşayan Rum ve Türklerin Ada'ya huzuru getirmek amacıyla, bin bir güçlkle kurduğu koro, ÖDP'nin daveti üzerine Türkiye'ye gelip konser verdi

ELİF KORAP İstanbul/ Miliyet'ten

Onlar, aynı koronun üyeleri... Ancak normalde evleri arasında bir kilometre bulunan koro üyelerinin bir araya gelip de çalışabilmeleri için evlerinden 45 kilometre uzaklıktaki bir köye gitmeleri gerekiyor. Çünkü onlar, Kıbrıs Türkleri ve Kıbrıs Rumları. İlk kez 1997 yılında bir araya gelen 29 Kıbrıs Türk'ü ve 27 Kıbrıs Rum'undan oluşan İki Toplumlu Koro, "barış konseri için" ilk kez Türkiye'ye geldi. Ve ÖDP'nin Kadırga Kültür Merkezi'nde dün gece bir konser verdi.

Güvenliği bahane ettiler

Şu ana dek Birleşmiş Milletler idaresindeki ara bölge dışında Kıbrıs'ta hiç konser veremeyen topluluk üyelerinin tek dileği, tüm Kıbrıs'ta özgürce türkülerini söyleyebilmek. Geçtiğimiz yıl, Kıbrıs'ta yaygın olan Akdeniz anemisi hastaları için konser vermek isteyen Kıbrıslı topluluğa "güvenliği sağlayamayız" gerekçesiyle izin verememişler.

Ayrı ayrı geldiler

Aralık 1997'de buluşabildikleri tek yer olan Lefkoşa'daki Ledra Palace Oteli'ne girişlerin yasaklanmasıyla ayrı ayrı çalışmak zorunda kalan topluluk, 1999'da karma bir köy olan Pile'de tekrar buluşmuş. O günden beri her hafta buluşan grup üyeleri, İstanbul'a da ayrı ayrı geldiler. Kıbrıs Türkleri doğrudan İstanbul uçağına binerken, Kıbrıs Rumları İstanbul'a gelebilmek için üç katı fazla yol kat ederek Atina üzerinden aktarmalı olarak seyahat

ettiler.

'Çocuklarımıza karşı sorumluyuz'

ÖDP İstanbul İl Örgütü'nün davetlisi olarak Türkiye'ye gelen ve Birleşmiş Milletler tarafından da desteklenen topluluğun biri Kıbrıs Türk'ü, öbürü Kıbrıs Rum'u iki şefi, amaçlarını Milliyet'e anlattı. Kıbrıs Rum'u Elena Melanidou, "Geçmişte iki tarafın da hataları oldu. Şimdi çocuklarımıza barış içinde bir ada bırakmakla sorumluyuz" diye konuştu.

Kıbrıs Türk'ü Caner Ilgar ise zorlukların kendilerini yıldırmadığını dile getirerek, şunları söyledi: "Türkiye'nin bu konseri gerçekleştirmeye izin vermesi, dünyaya da mesajdır. Türk ve Yunan dillerinde türkülerini İstanbul'da söyleyeceğiz. Geçen yıl Pile'de konser vermek istedik. Askerler otobüslerle yolu kapattılar. Dileğimiz, türkülerimizi kendi vatanımızın her köşesinde söyleyebilmek."

Türkçe ve Rumca söylediler

Rum ve Türklerin oluşturduğu "Kıbrıs'ta Barış Korosu", Kadırga Kültür Merkezi'nde konser verdi. Konserden önce bir konuşma yapan Kıbrıslılar Bilim, Eğitim, Sağlık ve Dayanışma Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Kıvanç Diren, "Biz Müslümanız, onlar Hıristiyan fakat hepimiz Kıbrıslıyız" dedi. Daha sonra, Şefler Caner Ilgar ve Lena Melaridu'nun yönetimindeki 56 kişilik koro Türkçe ve Rumca Kıbrıs türkülleri ile Zülfü Livaneli ve Mikis Teodorakis'in şarkılarını seslendirdi.

UNUTTURULMAK İSTENEN FAŞİZMİN KARA LEKELERİ

Yusuf Aydın

1958 yılı Ocak ayında EOKA'nın Kıbrıslı Rum solculara karşı başlattığı maskeli saldırılar, silahlı baskınlar, kahvehanelerden, evlerden insan kaçırma, dövme, öldürme eylemleri, "vatan hainlerinden korunun" ihtarları, 1958 Mayısında Türk yeraltı örgütü tarafından Kıbrıslı Türk solculara karşı da başlatılıyordu.

Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum işçilerin birlikte katıldıkları son ortak etkinlik olan 1958 yılının 1 Mayıs yürüyüşünde, İngiliz-Amerikan emperyalizminin adayı ve ada halkını bölme planlarına karşı çıkmış ve işçi sınıfının Kıbrıs'ın iç ve dış düşmanlarına karşı güç ve iş birliği savunulmuştur. Bu olayı izleyen günlerde, özellikle Kıbrıslı Türk ilerici kesimlere karşı başlatılan kanlı saldırılar ve sindirme eylemleri, ne yazık ki siyasal geçmişimizin unutturulmak istenen sayfaları arasında yer almaktadır. O günlerde yaşananları, basın kaynaklarından da yararlanarak, genç nesillere aktarmak istiyoruz.

TEKKULÜBÜNÜ EŞYALARI YAKILDI

4 Mayıs 1958 tarihli Bozkurt gazetesi, Rumca Haravgi gazetesinin 1 Mayıs gösterisi ve ardından gelişen olaylarla ilgili olarak şu haberi verdiğini aktarmaktaydı. TEK adlı Türk Eğitim Kulübünün eşyalarının yakılmasına temasta şunları neşrettiğini bildirmekteydi: "Solcu sendikalarının 1 Mayıs gösterileri esnasında bazı Türk fotoğrafçıların durmadan resim aldıkları müşahade edilmiştir. Daha sonra Türk semtinde "TEK" (Türk Eğitim Kulübü-Y.A.) kulübünün solcu gösterilerine bir heyet gönderdikleri söylentileri yayılmağa başlamıştı. Bu kulübün üyelerinin de Rum solcu sendikalarına satıldıkları iddia edilmiştir. Gece saat 9'da ise bu binaya hücum eden 30 kadar fanatik Türk, kulüb eşyalarını sokağa fırlatarak yakmışlardır. Aynı gün Atatürk Ortaokulunu ziyaret eden Türklerin lideri Dr.Küçük talebelere komünistler ile hiçbir temasta bulunmamalarını söylemiştir."

SENDİKACI AHMET SADI ERKURT'A SİLAHLI SALDIRI

İlk öldürme teşebbüsü ise 22 Mayıs 1958'de PEO'nun Türk Şubesi Başkanı Ahmet Sadi Erkurt'a karşı yapılmıştı. Ahmet Sadi evinden çıktığı sırada, kapısı önünde "kimliği meçhul" üç kişi tarafından ateş yağmuruna tutulmuştu. Yanında bulunan eşi yardımına yetişip Ahmet Sadi'yi bedeniyile korumaya çalıştığı zaman, suikastçiler silahlarını himayesiz kadının üzerine boşaltmışlar ve her ikisini de kan revan içinde bırakarak kaçmışlardır. Ama bir tesadüf eseri, ağır yaralar almış olmalarına rağmen, her ikisi de ölümü atlatabilmişlerdi.

Ertesi gün yayımlanan 23 Mayıs 1958 tarihli Bozkurt gazetesi, "Solcu İşçi Birliklerinde çalışan Sadi Erkurt ile karısı vurularak yaralandı" başlıklı haberinde şunları kaydetmekteydi:

"Dün sabah saat 8 raddelerinde Lefkoşa'ya bağlı Küçük Kaymaklı köyünde...Sadi Erkurt ile karısı (Leman-Y.A.), sabahleyin Lefkoşa'ya gelmek üzere evlerinden çıkmışlar ve kilise yolu üzerinde Lefkoşa'ya gelecek bir otobüs beklemeğe başlamışlardır. Bu sırada kilise tarafından iki meçhul şahsın gelmekte olduğunu gören Sadi Erkurt, hareketlerinden şüphelenmiş ve karısına "kaçalım, bizi vuracaklar" diye haykırınca, karı-koca kaçmağa başlamışlardır. Bu sırada arkadan gelen iki meçhul şahıs onlara ateş açmışsa da birini kışından, diğerini de elinden yaralamış, fakat Sadi Erkurt'un karısı ani bir şok geçirmiştir. Hastaneye kaldırılan her iki yaralının da yaralarının ağır olduğunu bildiriliyor...Ahmet Sadi Erkurt ile karısının vurulması haberi Rum komünist çevrelerinde işitilir işitilmez, işçiler greve inmişler ve Solcu Sendikalar Birliğinde toplanmışlardır... Lefkoşa'nın muhtelif yerlerinde çalışan yalnız solcu işçi birliklerine dahil olan işçilerin greve iştirak ettiği bildiriliyor."

Halkın Sesi gazetesi de, 23 Mayıs 1958 tarihli nüshasında olayı, "Küçük Kaymaklıda

vurma hadisesi" başlığı altında vermekte ve şöyle yazmaktaydı:

"1 Mayıs günü Rumlarla beraber birkaç satılmışın yaptıkları yürüyüş ile ilgisi olduğu söylenen Ahmet Sadi, azılı komünistlerden olup, Rum solcu sendikasının elebaşlarından. Resmi olarak verilen haberlerde olayın siyasi mahiyet taşıdığı ve tecavüz hareketinin Türkler tarafından yapıldığı iddia edilmektedir."

HARAVGİ'NİN HABERİ

Bozkurt gazetesinin 24 Mayıs 1958 tarihli nüshasında, Ahmet Sadi'ye yapılan silahlı saldırı Haravgi gazetesinden şöyle aktarılmaktaydı:

"Dün bazı tecrübesiz caniler, caniyane bir teşebbüse girişmişlerdir. Eski Sendikalar AKEL Türk Ofisi reisi Ahmet Sadi'ye iki genç birkaç el silah atmışlardır. Bu arada Sadi'nin karısı, kendisini müdafaa etmeğe çalışırken ağır surette yaralanmıştır. Bu haber üzerine bütün Solcu Sendikalar üyeleri, işlerinden vazgeçerek AKEL binalarında bir toplantı yapmışlardır. Bu vurma hadisesinin sebebinin, Türklerin, Rumlarla işbirliği yapamayacağını söyledikleri halde, solcu kutlama törenlerine bu şahsın katılmasıdır. Bu arada Hulus Çaçlar isimli bir solcu söz almış ve Türklerle silahla cevap vermiyeceğini, sadece solcu sendikalarda üye bulunanların 2000-4000 arasında olduğunu söylemekle iktifa edeceğini söylemiş ve bütün komünistler tarafından alkışlanmıştır."

ZORLU: "KIBRIS KOMÜNİZMİN SİÇRAMA TAŞI HALİNE GETİRİLEMEZ"

Bozkurt gazetesi, 22 Kasım 1958 tarihli nüshasında manşetten şu haberi vermektedir: "Kıbrıs komünizmin siçrama taşı haline getirilemez. Zorlu, hükümetimizin görüşünü açıkladı. Akdenize açılan yollardan faydalanmak isteriz. Komünist tehlikesi karşısında adayı bir üs olarak kullanmak hakkımızdır." Haberin devamında, BM görüşmeleri için New York'ta bulunan Türkiye Dışişleri Bakanı Fatih Rüştü Zorlu'nun, sabık Amerika Cumhuriyeti'nin Basın Müşaviri ile görüştüğü ve konuyla ilgili olarak bir bülten yayımlandığı duyurulmaktadır. Zorlu şöyle demekteydi: "Bağımsızlık enosisdir, tanınır. Ortadoğu'daki durum daha da kötüye gidecek...Bağımsızlık cemaatlara değil, milletlere verilir. Bir Kıbrıs milleti diye birşey mevcut değildir. Burada birbirinden tamamen ayrı olarak yaşayan iki cemaat vardır. Türkler Türkiye ile, Rumlar ise Yunanlılar ile birleşmek istiyorlar. İktisadi kaynakları olmyan Ada için bağımsızlık tanımak bir felaket olacaktır."

Bu kanlı olaydan sonra, hayatının hiçbir şekilde güvenlik içinde olmadığını gören Ahmet Sadi, ailesiyle birlikte Kıbrıs'tan göç etmek zorunda kalmış ve Londra'ya yerleşmişti.

SIRA KİMDE?

Sendikacı Ahmet Sadi'yi öldürme girişiminden iki gün sonra, 24 Mayıs günü saat 10.45'de Lefkoşa'nın Türk kesiminin tam merkezinde silahlı teröristler, herkesin gözü önünde bu defa da Fazıl Önder Saraç'a ateş ettiler.

Fazıl Önder, daha 32 yaşında gencecik bir delikanlı idi. 1950 yılı ortasında Necati Özkan'ın İstiklâl gazetesinde öykü ve yazılar yayımlamaya başlamış, yıl sonunda da Memleket gazetesinde "Fıkra"lar köşesine geçmişti. İstiklâl'in 27 Mart 1951 tarihli nüshasında "Arkadaşımız Fazıl Önder ile bayan Zehra Ali geçen Pazar nikahlandılar" haberi var. 1 Eylül 1954 tarihli Hürsöz'den ise, onun Lefkoşa Türk Eğitim Kulübü (TEK) Sekreteri olduğunu öğreniyoruz. Haberde TEK'in, Kıbrıs Türk Lisesi "College" bölümü için bir fakir talebeye KEO'dan 1 meccanilik projesi aldığı duyurulmaktaydı.

Fazıl Önder, 12 Aralık 1955 günü son 14. sayısını çıktıktan sonra İngiliz sömürge yönetimi tarafından kapatılan İnkılapçı gazetesinin sahibi ve yazı işleri müdürlüğünü de yapmıştı.

"SOLCU BİR TÜRK VURULARAK ÖLDÜRÜLDÜ"

Bozkurt gazetesi, 25 Mayıs 1958 tarihli nüshasında şu haberi vermektedir:

"Solcu bir Türk vurularak öldürüldü. Diğer bir solcunun da Londra'ya kaçırıldığı bildiriliyor. Dün sabah saat 10.45 raddelerinde Lefkoşa'da Selimiye Camii civarında meçhul bir şahıs tarafından vurularak suretiyle öldürülen 32 yaşındaki Fazıl Önder, şehrimizde solculuğu ile tanınmıştı.

Bundan bir hafta evvel cemaat aleyhine

olan hareketlerinden vazgeçmesi için kendisine ihtar yapılmış ve bir açıklamada bulunması istenmiştir. Fazıl Önder böyle bir açıklamada bulunmayacağını ve idealinden fedakârlık yapmayacağını söylemiştir.

Hadise şöyle cereyan etmiştir: Fazıl Önder, dün sabah Küçük Kaymaklı'daki evinden kalkarak Lefkoşa'ya gelmiş ve dükkanında ortağı ile birlikte çalışmaya başlamıştı. Saat 10.45'de meçhul bir şahıs, makine başında çalışmakta olan Fazıl Önder'e üç el ateş açmış ve isabet kaydetmiştir.

Fazıl Önder kurşunları yediği halde mukabele etmeğe davranmış ve bu sırada arkasına bir de kama işlenmiştir. Bu kama, Fazıl Önder'in ölümünden sonra hastahane de zorlukla çıkarılmıştır. Yaralandıktan sonra hastahaneye kaldırılan Fazıl Önder orada ölmüştür. Yayınlanan resmi bir tebliğde 38'lik bir tabanca kullanıldığı ve tahkikatın devam ettiği bildirilmektedir.

Diğer taraftan Sadi Erkurt'un vurulduğu gün solcu işçilerle birlikte bir konuşma yapan Hulusi Çaçlar'ın Rumlar tarafından Londra'ya gönderildiği haber veriliyor."

25 Mayıs 1958 tarihli Halkın Sesi gazetesi de, olayı "Lefkoşa'da vurma hadisesi" başlığı altında vermekte ve 32 yaşındaki Fazıl Önder'in öldüğü olayı şöyle aktarmaktaydı: "Bazı meçhul şahıslar ellerinde 38'lik bir tabanca olduğu halde, dört el ateş açmışlar, fakat isabet kaydedememişlerdir. Tam bu sırada başka bir meçhul şahıs, onu bıçakla yaralamış ve ölümüne sebep olmuştur.

çalışacağıma söz veririm."

27 Mayıs 1958 tarihli Bozkurt'ta ayrıca, 33 kişi adına Leymosun Türk Mavnacılarının şu açıklaması yer almaktaydı:

"Leymosun Türk Mavnacıları Birliğine aza olduk. Solcu Rum Sendikalarıyla hiçbir ilgimiz yok... Milli liderlerimizin izinde yürüyeceğimize şerefimiz üzerine söz veriz."

"BİR VURMA HADİSESİ DAHA"

28 Mayıs 1958 tarihli Bozkurt gazetesi şu haberi vermektedir:

"Dün akşam Abdurrahman Candaş ile Ayakebiri Hasan Yaman Ali yaralanmışlardır. Candaş kol ve bacağından, Hasan yalnız bacağından yaralandı. (A.Candaş'ı vuran kişi olan Hasan Yaman Ali, dövüşme esnasında kendi kendini vurmuştu.-Y.A.) Bir Türkün tutuklandığı haberi resmen doğrulanmadı."

AÇIKLAMALAR BİRBİRİNİ İZLİYOR

Bozkurt gazetesinin 29 Mayıs 1958 tarihli nüshasında şu açıklamalar yer almaktaydı:

İbrahim Hasan: "15 Ekim 1956'dan 30 Mart 1957'ye kadar Omoniya Kulübünde futbol oynadığımı ve bir seneden beri Omoniya'dan istifa ettiğimi, kayıtlı bulunduğum TEK Spor Kulübü ile hiçbir ilişkim olmadığını, bugünden itibaren Türk cemaatına ve sporuna yararlı olmak için elimden geldiği kadar çalışacağıma söz veririm."

Abdurrahman Cemal: "Bir buçuk seneden beri Rum İşçi Birliklerinden istifa ettim."

Halil Fikret Alasya: "Hiç bir zaman Rum

İşçi Birliği ile alakan olmadı, hatta 3 yıl önce kunduracılığım zamanında komünist olan o birliğin dükkanına ve Türk muhitine yerleşmemesi için onlarla aylarca mücadele ettim...Benim parolam yalnız Türk büyüklerine itaat etmek ve onların emirlerini tatbik sahasına koymaktır."

Raşit Derviş: "TEK'in alelade azasıyım. PEO üyesi olmadım, son zamanlarda TEK'ten istifa edip Yeşilada Kulübüne aza oldum. Benim hiçbir zaman komünistlerle hiçbir surette alakan olmamıştır ve olmayacaktır da."

Ahmet Salih: "Kayıtlı bulunduğum Rum sendikasının bugünden itibaren istifa ettim. Türk İşçi Birliği'ne kaydedildim."

Tabelacı Cahit Ahmet: "Daha evvelce yapmış olduğum açıklamaya ilaveten, Türk milletinin Milli hareketi ile el ele ve Taksim fikri üzerinde beraber olduğumuzu, cemaatime betekrar söz verir, aslında yabancı hiç bir teşekküle hiç bir zaman kayıtlı bulunmadığımı açıklarım."

AHMET YAHYA'NIN AÇIKLAMASI ÖLDÜRÜLDÜĞÜ GÜNÇIKTI

Bozkurt gazetesi, 30 Mayıs 1958 tarihli nüshasında "Bildirik" başlığı altında Ahmet Yahya'nın şu duyurusunu yayımlamaktaydı: "Ben aşağıda imza sahibi Defterali'nin kalfası Ahmed, İşçi Birliklerine kayıtlı edilmediğim gibi, solcu temayüllü birisi de değilim. Ben daima halkımıza ve Liderlerimizin çizdiği yoldan yürüdüğümü ve yürüyeceğimi beyan ve ilan ederim."

Halkın Sesi'nin 30 Mayıs 1958 tarihli nüshasında ise Ahmet Yahya ile ilgili şu haber yer almaktaydı:

"Akşamki hadise: Dün gece saat 3'de aldığımız gayri resmi malûmata göre, Ortaokulun karşısındaki Dedezade Hanında berber kalfası Ahmet Yahya meçhul şahıslar tarafından vurularak öldürülmüştür. Polis tahkikat yapmaktadır."

Devamı 11. sayfada

Gençlik Gençlik Gençlik

POLEMİK

Ya savaş çıkarsa, çıkarsa, çıkarsa ne yaparsız! Bu da bir başka senaryo. Türkiye politik sahnede sıkıştı mı hep sonunu böyle getiriyor, yarı sömürgeciliğin verdiği güçten mi? Orası bilinmez ama, bizim köyün muhtarından tavsiye var! Çıkarın ne kadar gemi varsa Akdeniz'e, gelen geçen bütün gemilerin önlerini kesin, Akdeniz'i korsan deniz yapın! Tıpkı eski günlerdeki gibi. Etrafta Barbaros Hayrettin paşa çok! Bakalım bu sefer ne olacak. Hem biz de seyirci olmaya yine devam ederiz. Hep öyle olmadık mı zaten? Amacımız da öyle olmamak olsa gerek!

SORU

Neden artık eskisi gibi Afganistan'da Taliban ve Ladin ile "özgür dünyanın" kurtuluşu için beraber savaşan Rambo'nun filmlerini televizyonda bize izlettirmiyorlar? Yoksa o devir kapandı mı?

ÜNİVERSİTE GÜNLÜĞÜ

Haziran geldi, sonunda geldi. Belki bir anlaşma olur da göç etmem. Ya olmazsa? E peki ya olmazsa? O zaman kalıp savaşa gireyim. Başka çarem yok ki! Ama göç etsem de etmesem de sistem aynı sistem! Ben kurtulmuşum kime yarar? Halkım kurtulmadıktan sonra!

Yine birkaç soru üzerine yorumlar

Bazı genç yoldaşlar Globalizmin kurumsal yapıları bize hediye edeceğini, dünya düzeninde bir bütünleşmenin olacağını ve de bunun bir sosyalist devrimi kolaylaştıracağından bahsediyorlar. Ve hatta bunun büyüüp genişleyerek bir sosyalist devrimle patlayacağından. Onu da bırakın, globalleşme artık eşitsiz gelir dağılımını bile ortadan kaldırıp dünyayı bütünleştirecek diyorlar. Anlaşılan ya insanlığın son 150 yıllık tarihi, sanayi ve finans kapital egemenlerinin kendilerini var etme, yeniden üretme, sömürüyü arttırma ya da sistemin tıkanıklığını aşma yönündeki organize ettikleri, ettirdikleri ya da rastlantısal gelişmeler ile bedelini, tüm dünya emekçilerine ödettikleri çatışmalardan haberleri yok! Ya da kapitalizmin gerçek içeriğini bilmiyorlar ve bize solculuk adı altında egemen ideolojilerin bilinçsizce propagandasını yapıyorlar.

Biz bundan bahsetmiyoruz. Farklılık nerede mi? Biz Globalleşme adı verilen ve soğuk savaş sonrası oluşan yeni Pazar savaşınının, kavgasının dünya halklarını daha da fakirleştirip, eşitsiz gelir dağılımını yaratacağını (En zengin yüzde 20'nin dünyanın zenginliğinin yüzde 86'sını tükettiği bir ortamda, yoksulluğa çare bulunmadığı takdirde dünyayı şiddet ve kavgaya bekliyor. 11 Mayıs 2002 Cumartesi/ Cumhuriyet) ve bunun da bütün dünyada hep birlikte değil de, zincirin en zayıf noktalarından başlayacağını yazıyor ve de yıllardır söylüyoruz. Çünkü, Sosyalist bilinç ve savaşım Ekonomik- toplumsal- politik ve tarihsel koşullara bağlı olarak gelişir ve örgütlenme düzeyine yansır. Bu nedenlerle sınıfsal güç ilişkileri, politik bilinç ve örgütlülük düzey farklılığı, gelişmiş kapitalist ülkelerde devrimci halkın işe sosyalizm şiarıyla başlamasını olanaklı kıldığı halde, geri ülkelerdeki sınıf ise anti-emperyalist demokratik devrim ve demokratik devrimci iktidar şiarıyla işe başlar. Yani Latin Amerika'da Arjantinliler ekonomik kriz sonrası tek çözüm sosyalizm derken, BM ve dış güçlerin iç işlerimize karışmasına hayır derken. ABD'de yoğun propaganda altındaki işçi sınıfı sendikal örgütlenmeye ve de bilimsel sosyalizmi kavramaya, kapitalizmin nasıl işlediğini ve toplumsal bilincin öğrenilmesine yönelirler. Bizde ise farklıdır! Kıbrıs'ın kuzeyindeki partiler sokaklarda ABD güdümündeki BM destekli ve emperyalist güçlerin garantisi altında bir çözüm isterler.

Bu enternasyonal ruhla bağdaşır mı? Dünya halklarının özgürlük mücadelesi ile bağdaşır mı? Bugün ABD güdümündeki BM çözümlerini destekleyenler, BM ve NATO güçleri tarafından her gün bombalanıp yağmalanan ve bir birine düşmanlaştırılan Balkanlara destek mi oluyorlar, köstek mi? Solun içerisinde bulunduğu bu durum, ya ülke emekçi ve işçi hareketi önderlerinin emperyalist güçleri tam olarak teşhir edememelerinden ya da içlerinde buldukları düzenin sorunlarını göstererek kolaya kaçıp yan

yatmalarından. Özet olarak görünürde iki yol vardır. Birincisi AB ve BM bağlamında dış güçlerle Kıbrıs sorununu çözelim da sonra duruma göre sosyalizm mücadelesi verelim diyenler, diğeri ise sosyalist mücadeleyi bir enternasyonal kavgaya olarak görüp, her an her yerde başlaması gereken, dünyadan kopuk olunmadığı bilincinde savaşarak dünya proletaryasının savaşımına ve ücretli köleliğin son bulmasına karşı verilen

konuya döneyim. Nitekim bırakın Kıbrıs sorununu, içinde bulunduğumuz öğrenci hareketinin bile dünya emperyalist-kapitalist sisteminden bağımsız işlediğini ve etkilenmediğini düşünemeyiz. Diyalektik yasaları basa basa öven arkadaşların kulakları çınlasın! Bize, peki bu kadar bağıriyorsunuz, biz dünyayı biliyoruz. Kıbrıs'ta anti-emperyalist mücadeleyi nasıl vereceğiz? Diye soran yoldaşlara yanıtımız gayet açık ve de nettir.

katkıdır.

Kapitalizmin gelişmesini bekleyen ve hâlâ daha Globalleşme denilen ve 200 ulus ötesi şirketin ve bunların ordularının yönettiği ve sınırlar koyarak böldüğü dünyada, AB'nin ya da Globalleşmenin kurumsallaşarak sosyalizmi getireceğini sanan reformistler varsa, bu Afganistan'da haşaş tarlalarında gezen Amerikan ölüm mangalarının bilinçsizce ve gözleri kapalı kelle avına çıkmasına benzer! Ki avladıkları da kendi yarattıkları CIA ajanlarıdır! Yani okyanusta fırtınaya kapılmış yelkeni açık gemiye benzer!

Mesele çok açıktır. Emperyalizmin karşıtı bağımsızlıktır. Faşizmin karşıtı demokrasidir. Kapitalizmin karşıtı sosyalizmdir. Ara yol yoktur. Ara teorisyenleri, sivil toplum entelektüelleri ya da revizyonist parti liderleri, emperyalizmin dolaylı yoldan ya da direk desteklediği ve yönlendirdiği kurumlardır, yani asıl ve gerçek vatan hainleridir ve mücadeleye zarar vermektedirler. Hele hele de bu son günlerde emperyalizm ile barışın kullanılması doğan yasalarına aykırıdır. Sözü fazla uzatmaya gerek yok. Hemen

Enternasyonal kavgaya ile kenetlenen bir cephe hükümeti

Anti-emperyalist bir mücadele enternasyonal kavgaya ile kenetlenmedikçe, Kıbrıs dış güçlerin ve özellikle de ABD ve AB emperyalistlerinin ileri karakol bekçilerinin bir uçak gemisi olmaktan başka bir şey olmayacaktır. Kıbrıs adasındaki faşist hareketin kaynağı da görüldüğü gibi dış desteklidir. Ve adada çözümsüzlüğü dayatmaktadır. Şu haldeki hali ile dünya sömürü düzeninin ve kara para ticaretinin birer parçası olan adamızda, gerici güçler neden çözüm istesinler ki? Ki gelelim dünyada bir süper güç haline gelmiş ABD Kıbrıs'ta çözüm olacak dese bu iş olmaz mıydı? Elbette olurdu. Hem de iki günde. E peki neden olmuyor? Ve bu kadar zamandır olmadı? Çünkü bu çıkar işi değil. Peki şimdi yamalamaya çalıştıkları ne? Yani bizi kandırıyorlar mı? bu soruya verebileceğimiz cevap açık ve nettir. Evet, bizi kandırıyorlar. Şu anda Dünya'da süren savaş ne terörizme karşı bir savaşır ne de o çok överek bahsettikleri sonsuz barış

Evren Maner

denilen Yeni Dünya Düzeninin kurulması savaştır. Şu anda süren savaş emperyalizmin karakteristik paylaşım kavgasıdır. Dünya piyasasının paylaşılmasıdır. Ve iki yüz (200) ulus ötesi şirketin yönettiği ve şekillendirmeye çalıştığı dünyamızda, Kıbrıs sorunu diye bilinen emperyalizmin Orda doğudaki hakimiyet kavgasını kim çözmek istesin ki? Ve niye çözmek istesin? Hem ne yapmaya iki halkı düşmanlaştıranlar tekrardan barıştırsın? Sorun halklar arasında değil ki! Halkların bir kere barışmaya ihtiyaçları yok. O halde? Bu iki lider neyin pazarlığını yapıyorlar? Hem de kimseye bilgi sızdırmadan? Yoksa bu yaz havalar Denktaş'ın da dediği gibi hep güneşli mi geçecek?

Biz Marksist gençler neyi hedeflemeliyiz

Sosyalistlerin adadaki hedefi ne BM'ler çözümleri ne de Avrupa Birliği olmalıdır. Ki Türkiye'nin de gündeminde olan AB, ülke halklarına ve emekçilere gelecekte hiçbir şey vaat etmemektedir. Bugün emperyalizmden medet uman bütün yoldaşların politikaları iflas etmiştir. Birincil olarak AB'ye giriş için bizim söz hakkımız bile yoktur. İlk olarak bir toplumun uluslar arası arenada söz hakkı olmalıdır ki kendisine sorulan bir soruya evet ya da hayır desin. E o halde? Emperyalistlerin "barış" dedikleri ve yerli kuyrukularının da dillerine doladıkları barış ne demek oluyor? Emperyalizm ve barış eşyanın doğasına aykırıdır. Bunun örneklerini Balkanlar'da, Afganistan'da ve hala kontrgerilla'nın deney tahtası haline dönen Latin Amerika'da görüyoruz. Kıbrıs'taki sol şimdiye kadar emperyalizme akıl vermekle bir arpa boyu ilerlememiş, daha fazla geri düşmüş, revizyonizmin kucağına oturmuştur. Ama aksine umudumuz hiçbir zaman kesilmemiştir.

Sosyalist bilinçle bir birleşik cephe hükümetini iktidara getirmek için durmadan çalıştık çalışıyoruz. Adada birleşik bir sol hareketin sosyalizm bayrağı altında örgütlenmesi gerekmektedir. Adadaki sosyalistlerin hedefi de bu olmalıdır. Son gayede hedef gayet açık ve nettir. Birincisi adadaki (orta doğu halklarına tehlike saçan) İngiliz üsleri derhal kaldırılmalıdır. Emperyalizmin adadaki bekçisi Türk ve Yunan askerleri adadan geri çekilmelidir. En erken zamanda işçi ve emekçilerin önderliğinde bir birleşik cephe hükümeti kurulmalı ve iki toplum da bunu hedeflemelidir. Bu bağlamda adadaki sınırlar derhal kaldırılmalı ve dolaşım, yerleşim gibi özgürlükler sağlanmalıdır. Şimdiye kadar gerek TC ve Yunanistan gerici ile işbirliği yapmış faşist örgütler derhal kapatılmalı ve halk meclislerinde yargılanmalıdır. Anti-emperyalist cephe hükümetini iktidara getiren ve bu iktidarı koruyan esas güç olarak işçi ve emekçi kesimlerin yaşam şartlarının iyileştirilmesi için gerekli tüm tedbirler de derhal alınmalıdır.

Gancelli

evrenalex@yahoo.com

Evren Maner

Düşmansız yaşayamayan insan ve komünistler!

İrademiz dışında, üçe bölünmüş yurdumda...
Tek bir soru soruyorum, belkide kimsenin
yanıtlamak istemeyeceği!
Soru açık, net ve de basit...
Bu sistem düşmansız yaşayabilir mi?
Peygamberlere düşman gerekti, şeytan insanı ağına
düşürmek için köşede bekleyen düşman olarak imdata
yetişti...
Haçlı seferleri'ne çıkan Hıristiyan için düşman, kutsal
toprakları eline geçirmiş Müslümandı...
Müslüman için de aynı bahane hazırda...
Sanayi kapitalizminin tohumladığı Avrupa'da, ulus
devletler birbirine düşmandı...
Globalizm dedikleri piyasa paylaşım savaşında sıkıya
girildi, eski dost yeşil terör hemen koşa koşa ABD'ye
geldi, imdadına yetiştirdi!

20. Yüzyılda tekelleşen kapitalizmde en büyük
düşmanın adı neydi?
-Komünizm!
Hitler nasıl iktidara geldi?
Komünizm tehlikesine karşı propaganda yaparak!
Yani düşman yaratarak!
Gorbaçov Sovyetler'in ipini çekerken Batı'ya
dönerek ne demişti?
-Hepinize kötü bir haber vereceğim, sizi bir
düşmandan kurtarıyoruz...
Büyük düşman komünizm yıkılınca, küçük
düşmanlıklar körüklendi, etnik çatışmalar kıskırtıldı...
Anadolu da bundan payını aldı, Balkanlar da, Orta
Asya da ve tabii Ortadoğu da!

Uzun bir geziye çıkmak gerekmiyor!
Basit bir soru soruyorum...
Bu sistem düşmansız yaşayabilir mi?
Bazı liderler vardır üç günde ölürlür...
Dayanamazlar!
Hayatları onun üzerine kurulmuştur!
Dengeler üzerine...
Öyle bir sistem kurmuşlardır ki toplum içerisinde...
Bir topun üzerinde durmaya çalışan palyaçolar gibi!
Düşmanlıklarla ve de tarihle yaşarlar...
Dış güçler tarafından bölünmüş ülkemde!
Soru yavaş yavaş yerine oturuyor...
İki toplum arasındaki bu düşmanlıklar kimin işine
yarar?

Ben soruyorum, düşmansız yaşayabilir misiniz?
Bu kadar basit ve net!
Ne Denktas'ı eleştiriyorum, ne Türk Ordusunu, ne
de Yunan darbesinin davet ettiği üçe bölünmüşlüğü!
Yani ne birine fırsat veriyorum, ne de obirine
konuşmaları için!!!
Artık yeter, düşmanlıkları yaratan propagandacıları,
artık durun!
Adada birbirleri olmadan yaşayamayanlara...
Olaylar gayet açık ve net...
Kuzeydeki milliyetçiler, güneydeki milliyetçiler
olmasaydı, yaşayabilirler miydi?
E peki, güneydekiler?
Denktas'ı Denktas yapan insanlar?
Bir ağacın yaprakları gibi yani!
Düşman saydıkları dostsuz yaşayabilirler mi?
Kıbrıs halkını hiç böylesine ezebilirler miydi?

Yarın sabah uyandırmaz baylar!
Yanınızda bir gül demeti...
Ve yaseminler!
Düşmanınız geldi!
Yatağımızın ucunda oturuyor!
Sizden bütün yaptıkları için özür diliyor!
Ne yaparsınız?
Barış, barış, barış dilese defalarca, özür dilese!
Barış kelimesi de duruma göre değişiyor ya!
TC'nin barışı toplumsal yok oluş, Yunan barışı
hapishanelerde ya da kuytu köşelerde eriyip gitmek
ve TC'nin ki ile paralel olarak etnik temizlik, Amerikan
barışı ise Amerikan şirketlerinin deyimi ile "terörizme
karşı özgür serbest rekabetçi dünyayı yaratma"
demek!

Ne on yılda bu kadar çok derinleşen eşitsiz servet-
sefalet uçurumundan bahsediyorum, ne de gerçek
terörizmi kimin yarattığından...
Ne Balabay'ın kuzeyden esen o çam kokulu güzel
rüzgarlarından, ne de o soyulan meşhur kiliselerden!
Gerçekten bu iki lideri görüyoruz ya ekranlarda...
Klerides ve Denktas yani!

Yani Kıbrıs halkının gerçek iradesini temsil etmeyen
liderleri!
Onlara sorsak,
Düşmansız yaşayabilir misiniz, diye?
Büyük bir dürüstlikle kendinizi arındırın...
Bir kere olsun dürüst olun bu halka!
Ve kendinize sorun, gerçekten düşmanım olmasaydı,
ben, ben olur muydum?
Desek,
Ne cevap verirlerdi?

Aslında bazı şeyleri de düşmanlarına borçlu egemen
güçler dedik ya!
Kendilerine bir eş olarak yaratılan düşmanlara...
Dost mular, düşman mılar bazen karıştırıyor insan!
Buldukları mevkiyi, oturdukları sandalyeyi...
Hiç beklemezler, biri gelip onları bir gün orarlardan
kaldırarak diye!
Modası geçecek bu düşmanlıkların!
Başka düşmanlıklar yaratıldığında sizlere rol
kalmayacak!
İşe yaramayacaksınız, yeni koşullar yaratacak
yaratıcılarımız...
Başka biri olacaksınız bir gün, diye!
Şimdi şimdi, düşmansız yaşayamayan insan, kimin
işine yarar!?!
Böl ve yönet politikalarının mı?
Yoksa kortizon ile ayakta duran zavallı Ecevit'in mi?
Hiç bir zaman sorunu yaratmayan Kıbrısrum ve
Türk halkının önünde daha ne kadar bu tiyatro
oynanacak dersiniz?

Bizdeki en büyük hastalık nedir biliyor musunuz?
Birşeyin doğrusunu bile bile yanlışını yapmak!
Hele de işin içinde bir bit yeniği varsa!
Şimdi sol diye geçinen partiler düşükleri çukurdan
en kârlı çıkmanın yolunu arıyorlar!
CTP Başkanı ne demişti "Avrupa" gazetesi
hakkında?
-Provokator!
Hatta alınan haberlere göre bazı yerlerde gazetenin
parti binalarına girmesi bile yasakanmıştı!
Ardından Yeni Düzen atağını yaptı, kadrolarını
geliştirdi...
Ama bir kere düşüldü o kuyuya!
Üstüne basa basa, bile bile, dış güçler tarafından
bölünmüş adamızda BM bazında bir çözümü
desteklemek kime yarar?
Aldık pankartları düşük yollara...
Mitinglerde BM ve AB hedefli düşünceler taşındı
yollarda!
Solun farkı nerede?
Kuzeyin (geçici) sahibi generallere sorun, onlar da
BM der!
Rusya'nın Kıbrıs Elçisi konuştu!
Ne dedi?
Kıbrıs sorunu BM gözetiminde çözülmelidir!
İngiltere ne dedi?
-Ümit ederiz ki Annan'ın geliş süreci iki lidere
motivasyon kazandırır ve BM çatısı altında çözüme
varılır...
Sonra da eklendi demeçte!
-Birleşik Krallık görüşme sürecini sonuna kadar
destekliyor diye!
Yani Annan sanki iki lideri ikna edecek, sonra da
motivasyon verip çözümü getirecekti!

Ankara'nın adadaki temsilcileri ve örgütleri
uğraşıyor!
Neye mi?
Dışa yönelik tek bir ses yakalamaya!
Yakalayıp ne mi yapacaklar?
Dünya'ya Kıbrıs'tan tek bir ses verecekler imiş!
Peki anladık da, Denktas ve bareyasının fazla
çalışmasına gerek yok...
Zaten "sol" da sağ'da sorunu BM'nin çözeceğini
söylüyor!
BM dedikleri emperyalist kuruluş da Kıbrıs
sorununu yaratan ülkelerin kontrol ettiği bir
mekanizma!
E o zaman?
Bu yaygara niye?
Daha doğrusu, neyin kavgasını veriyoruz?
Demokrasi mi? Barış mı? Kimin?
Şimdi kötü olduk değil mi?
Evet bizden kötüsü yok!
Ah hep bu komünistler...
Biz de olmasak ne güzel çözeceklerdi bütün
sorunları!

KIVILCIM

MEHMET BİRİNCİ

AFRİKA'NIN ALTERNATİF ÇÖZÜM TASLAĞI VE EMPERYALİST ÇÖZÜM PLANLARI

Afrika gazetesi tarafından hazırlanan Alternatif Çözüm
Taslağı, özü itibarı ile bugün Kıbrıs adasında yaşanan ulusal
sorunu çözmekten çok, bu sorunu vesile ederek Kıbrıs'ın
işçilerine müdahale eden ve Kıbrıs üzerindeki çıkarlarını
sağlama alma gayreti içinde bulunan büyüklü küçüklü
emperyalistlerin arasında bir uzlaşma önerisidir.

Kıbrıs sorununun tek çözümü imkanı, işçi sınıfı önderliğinde
bağımsız birleşik bir Kıbrıs'ın yaratılmasıdır. Ancak bunun
gerçekleşmesi sağlanana kadar, yerel ve uluslararası proleter
güçler bunu sağlayacak güce ulaşana kadar geçecek sürede
ise Afrika dahil, ülkemizdeki tüm sol kesim tarafından 'çözüm'
olarak talep edilen olgu, aslında, yerel ve yabancı
emperyalistlerin yarattıkları ulusal çatışmaları sona
erdirmelerini öneren bir uzlaşmadır. Onlara yalvarmadır.
Olmaza duadır. Bu noktada şu soru da sorulmalıdır; Kıbrıs
sorunu emperyalist büyük güçler tarafından bilerek ve
isteyerek yaratılmışsa; bu çatışmayı askeri alanda yüzde yüz
işbirliği içinde olan iki NATO gücüne yaptırırlarsa, bunun
anlamı nedir? Bunu anlamı Kıbrıs'taki ulusal çatışmaların bir
'anlaşmazlık' ürünü değil, tam tersine bir anlaşmanın ürünü
olduğudur. Emperyalist büyük güçler Kıbrıs'ta yapay bir
uluslararası anlaşmazlığı sürekli olarak ön planda ve gündemde
tutma konusunda ANLAŞMIŞTIRLAR. O halde, aslında bir
'uzlaşma' olan bu 'uzlaşmazlığın' çözümü diye bir sorun
olamaz! Ne ABD, ne AB böyle bir endişe taşımamaktadır.
Eğer Afrika, emperyalist güçlerin böyle bir arayış içinde
olduklarını iddia ediyorsa, önerilerini sunarken "beyler, işte
size Kıbrıs sorununu kendi aranızda çözebileceğiniziz,
uluslararası (burjuva) hukuk kurallarına uygun bir uzlaşma
metni sunuyoruz" demeliydi. Üstelik, bu taslak veya buna
benzer bir başka uzlaşma sağlanmasını beklemediğimizi de
açıkça vurgulayarak, "önerilerimizin asıl hedefi, emperyalist
güçlerin ve onların yerli işbirlikçilerinin hiçbir şekilde Kıbrıs
sorununu çözemeyeceklerini ortaya koymak ve onları teşhir
etmektir" vurgusu yapılmalıydı. Tek kuruluşun birleşik,
sosyalist bir Kıbrıs'ta olduğu, bunun için de bir ön aşama
olarak, Kıbrıs'ın bağımsız ve bütün bir ülke olmasını isteyen
herkes, "bu amaçla anti-emperyalist bir cephe içerisinde
toplularak bağımsızlık için mücadele etmelidir" vurgusu da
yapılmalıydı. 40 yıldır iki bölgeci federasyon istiyoruz! ne oldu?
Şimdi böylesi bir 'uzlaşma'ya bile her zamankinden daha
uzağız. Ama 40 yıldır "sosyalizm" uğrunda mücadele etmiş
olsaydık emin olunuz ki şimdiye hiç değilse emperyalistler
arası bir uzlaşma, emperyalist 'barış', federsyon kurulurdu!
İşte bu anlayışla, biz KSG olarak haksız bir savaşın
önlenmesine, masum halkların ve emekçilerin boş yere
birbirlerine kırdırılmasını önlemeye yardımcı olacak her türlü
öneriyi destekleyeceğimizi bir kez daha vurgularken,
Afrika'nın ortaya koyduğu 'çözüm' taslağının hiç de yeterli
olmadığını, arzu edilen uzlaşmayı ve barışı sağlamaktan bile
uzak olduğunu esefle belirtmek durumundayız. Nitekim 25
mayıs cuma günü yayınlanan Cyprus Weekly gazetesinin
İtalyan kaynaklarına atfen vermiş olduğu haber yaklaşımımızı
ve endişelerimizi tamamiyle doğrular niteliktedir. ABD
emperyalizminin Ankara yönetimi ile el altından yürütmekte
olduğu pazarlıklarla Ortadoğu'yu kapsayan bir paket proje
hazırlamakta olduğu ve buna göre;

1. Kıbrıs sorunu

2. Irak sorunu

3. Kürt sorunu konularını kendi çıkarlarına en uygun tarzda
düzenlemeye çalıştığını öğrenmek sol kesimin büyük
çoğunluğu için sürpriz olmasına rağmen bizler için hiç de
sürpriz olmamıştır. Ülkemizde sol ne yazık ki 'toplulararası'
görüşmelere bel bağlayarak, Denktas ve Klerides'i 'barış' için
yüreklenmeye çalışarak, onları 'tarihe geçmeye' teşvik
ederek zaman öldürürken; Emperyalizmin tuzağına düşüp
uzlaşma metinleri ile meşgul olurken asıl gündemi
kaybetmekte, emperyalizmin adamızdaki ve bölgemizdeki
çıkarlarını sekteye uğratmaya yönelik olarak hem Kıbrıs'ta
hem de bölge halkları arasında bir an önce oluşturulması
gereken yerel ve uluslararası birleşik cephe çalışmalarını abesle
iştigal olarak algılayıp, ilgilenmemektedirler. Böylelikle halk
güçlerinin bölünmüşlüğüne ve dağılmışlığına hizmet etmek
suretiyle istemeden de olsa emperyalizmin hesabına
çalışmaktadır. ABD ile TC'nin Kuzey Irak'ta bir Kürt devletine
karşı Kıbrıs adasının yarıya yakınının Türk Yönetiminde
kalmaması pazarlığı, barış yanlısı gibi görünen büyük güçlere
karşı Denktas'ın nereden cesaret alarak ısrarla "ayrı
egemenlik" siyaseti güttüğünü açıkça ortaya koymaktadır. Bu
şartlarda sol için bir tek alternatif vardır; O da KSG'nin yıllardır
ısrarla önerdiği anti-emperyalist birleşik cephe ve bu cephenin
siyasi aracı olarak Bu Memleket Bizim Partisi gibi bir blok
partinin oluşturulmasıdır. Gerisi havanda su döğmektir. 48
yıldır havanda su dövdüğümüz yetmedi mi? Artık sosyalist
politikalara kulak vermenin zamanıdır.

Kıbrıs görüşmelerinde halk yok

Kıbrıs sorununun çözümü iddiasıyla 1963 yılından bu yana, sayısız dolaylı veya yüz yüze görüşme yapıldı. Sorunu çözmeye iddiasında olanlar da, KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş ve uluslararası ilişkilerde adanın meşru temsilcisi sayılan Güney Kıbrıs Lideri Glafkos Klerides'ten başka kimseyi muhatap almadı. "Doğal" olarak her iki lider de kendi halklarının isteklerini... Halbuki Kıbrıs sorununu en iyi bilen onlardı. Çünkü her iki toplumun halkı da, sorunun çözümsüzlüğe sürüklenmesinin bedelini ağır bir şekilde ödüyordu ve ödemeye devam ediyor. Bu nedenle, Kıbrıs görüşmelerinde geline süreci değerlendirmek ve sorunun çözümü konusundaki görüşlerini almak için adanın kuzeyinde belli bir kesimi temsil eden sendika, siyasi parti ve kurum temsilcileri ile görüştük.

Adada yaşananları bu kez, Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası (KTÖS) Örgütlenme Sekreteri Kaan Bahçeci, Kıbrıs Türk Hekimler Sendikası (TİB-İŞ) Genel Başkanı Erol Seherlioğlu, Kıbrıs Türk Amme Memurları Sendikası (KTAMS)'nden Ali Seylani, Kıbrıs Türk Devlet Çalışanları Sendikası (ÇAĞ-SEN) Genel Başkanı Cemaliye Volkan, Cumhuriyetçi Türk Partisi (CTP) Genel Başkanı Mehmet Ali Talat, Yurtsever Birlik Hareketi (YBH) Dış İlişkiler Sekreteri Rasih Keskiner ile Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Yazışmaları Müdürü Mustafa Onurer'in, yani sorunun asıl muhataplarının gazetemize aktardığı bilgi ve gözlemleri üzerinden okuyacaksınız.

Karartılan Kıbrıs

Görüştüğümüz tüm Kıbrıslılar, yapılan görüşmelerini "çözümsüzlük oyunu ve zamana oynama" olarak değerlendiriyor. Her iki kesimin liderinin ve tabii ki Türkiye'nin ve Yunanistan'ın da bu çözümsüzlükte payı olduğunu söylüyorlar. ÇAĞ-SEN Genel Başkanı Cemaliye Volkan, görüşmelerin içeriğinin kamuoyuna açıklanmamasını, yani "karartma" uygulamasını eleştiriyor. Kimin ne söylediğinin şeffaf olarak ortada olmasını isteyen Volkan, "Yaşamın son

yıllarını geçiren iki yaşlı insan Kıbrıslıların geleceğini karartacak kararları veremezler" diyor.

KTAMS yöneticisi Ali Seylani de, kendi gelecekleriyle ilgili kapalı kapılar ardından neler konuşulduğunu sadece duyularla ya da önsözlerle anladıklarını ifade ediyor. Seylani'nin bu duyulardan çıkardığı sonuç; Kuzey tarafının BM kararları veya federasyon temelindeki çözüm sürecine uzak olduğu ve Avrupa Birliği (AB)'nden 'üyelğe alınacağı garantiymiş gibi' mesajlar alan Güney tarafının uzlaşma, katı tutumlar içine girdiği. Seylani, bu iki görüş ve tutumun birbirini beslediğini ifade ediyor ve ekliyor: "Burada kaybeden Kıbrıslılardır."

Pazarlıklar ve kurtarıcılar

Tartışmalara AB'nin genişleme süreci, yani Güney Kıbrıs'ın yaptığı üyelik başvurusunun Haziran ayında değerlendirilecek olması damgasını vuruyor. KTÖS Örgütlenme Sekreteri Kaan Bahçeci, Türkiye'nin takvimi 2002 sonuna kaydırmak istediğini belirterek, herkesin kozları elinde tutmak istediğini söylüyor. Türkiye-Yunanistan ve ABD-AB arasında büyük pazarlıklar döndüğüne dikkat çeken Bahçeci, Avrupa ve Washington'un, hem Kıbrıs'ı, hem de Ortadoğu'yu kendi çıkarları için kullandığı görüşünde. Bahçeci, "Herkes pazarlığını yapıyor, ancak Kıbrıs Türk halkı her şeyden habersiz" diyor.

Ada, bu hakimiyet savaşları içerisinde bazen AB, bazen ABD, bazen de BM yetkililerini "ağırlamış." Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Yazışmaları Müdürü Onurer, sanki Kıbrıs sorunu diye adlandırılan mesele Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Rumlardan kaynaklanan ve kendilerinin çözemediği bir meselemiş gibi, sürekli "dıştan" birilerinin müdahalesine tepkili. Bu 'kurtarıcı arama' mantığının, Kıbrıs halkını, 'anavatanlar' Türkiye ve Yunanistan'ın kucağına oturttuğu ve bugünlere getirdiği görüşünde Onurer.

TİB-İŞ Genel Başkanı Seherlioğlu da, yaşananların ABD ile AB ve Türkiye ile Yunanistan gibi egemen güçlerin olarak gazeteye yazılan herhangi bir yazının özetlenerek yayınlanmasını anlayışla karşıladığını ama, söylemediğim (yazmadığım) şeyleri söylemiş gibi gösterilmeyi kabul edemeyeceğimi bildirmek istiyorum.

17 Mayıs tarihli ve "Kıbrıs görüşmelerinde halk yok" başlığıyla Serpil Kurtay'ın hazırladığı yazıda tarafıma maledilen görüşlerin bana ait olmadığını bildirme gereği duydum.

Altta bir kopyasını tekrardan gönderme

"danışıklı dövüşü" olduğunu söyleyerek, "Bugün Kıbrıs'ta, Yunanistan ve Türkiye'nin anlaşmaları bir tek nokta var. O da çözümsüzlük. Bu çözümsüzlüğü dayatan da aynı güçlerdir. Şu andaki yüz yüze görüşmeler de Türkiye, AB ve ABD'nin çıkarları doğrultusunda halkı oyalamaktan başka bir şey değil" diyor.

Cemaliye Volkan'ın şu sözleri de aslında AB'nin niyetini ortaya koyma açısından fazla söze gerek bırakmıyor: "AB de, emperyalist ülkelerin birliğidir."

Büyük göç yaşanıyor

Kuzey Kıbrıs'ta ekonomik durum Türkiye'den pek farklı değil. Para birimi olarak Türk Lirası'nı kullanan Kıbrıslı Türkler, Türkiye'de yaşanan ekonomik krizleri daha ağır bir şekilde hissettiklerini belirtiyorlar. Yoksullaşma ve işsizlik ile birlikte Kıbrıslı Türkler'in çoğu şu anda kendi topraklarında yaşamıyor. Önceden Kanada, İngiltere, Avustralya ve Türkiye'ye göç veren Kuzey Kıbrıs'tan, artık Güney Kıbrıs'a da yoğun bir geçiş var.

Ali Seylani, Kıbrıs sorunu olumlu bir sonuca doğru gitmezse en büyük bedeli Türkiye ve KKTC'nin ödeyeceğini kaydediyor. "Dünyadan tecrit edilmiş durumdayız" diyen Seylani, Güney Kıbrıs'ın ise ekonomik ve siyasi olarak kaybedecek bir şeyi olmadığını dile getiriyor. Adadaki göçün ardından yapılan "Gelen Türk, giden Türk" yorumlarına da tepki gösteren Seylani, bu mantıkla bir yere varılmayacağını söylüyor ve bir kez daha var olan gerçeğe dikkat çekiyor: "Herkes konuşuyor ama Kıbrıs Türk insanının görüşünü soran ya da dikkate alan yok."

Halkın ortak mücadelesi

TİB-İŞ Genel Başkanı Seherlioğlu, son zamanların en büyük göçünü yaşayan toplumun yok oluşu karşısında hiçbir vaatte bulunmayan Rauf Denktaş'ın, Kıbrıs Türk halkının geleceği için umut vaat etmediğinin ortada olduğunu kaydediyor. Sorunların kaynağı olan emperyalist ülkelerin, başta Amerika güdümündeki BM'nin, Kıbrıs'taki

Serpil Kurtay/Evrensel'den

durumdan sorumlu olması nedeniyle, sürecin Kıbrıs halkının çıkarına bir anlaşma ile sonlanamayacağını vurgulayan Seherlioğlu, buradan şu sonuca varıyor: "Her iki tarafın da beyanatlarında sertleşme var. Herkes kendi yoluna" diyorlar ama dünyada o kadar çok yol yok. Kıbrıs'taki gerçek çözüme, Kıbrıs'ın her iki kesiminde yaşayan emekçilerin kendi sorunlarına, kendi iradelerine sahip çıkarak tüm güçlere karşı verecekleri mücadele sonucunda ulaşılacaktır. Güney'le Kuzey'deki emekçilerin birlikte mücadele vermesi, İngiltere sömürgeci dönemindeki aynı güçler tarafından engellenmektedir. Bu nedenle süreci etkileyecek düzeyde birlikte mücadele ortamı mevcut değildir. Her iki kesimde de bu gerçekleri kavrayıp mücadele etmeye ve örgütlemeye çalışan unsurlar mevcuttur. Bağımsız Kıbrıs'a bu unsurların birlikte verecekleri mücadeleyle ulaşabileceğimize inanıyoruz."

Tek çözüm federasyon

Gazeteci Mustafa Onurer, halkın kurtuluşunu kendi elleriyle hazırlamak zorunda olduğunu söyleyerek, "Gerisi, Kıbrıs'a yeni bir ayar yapmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Şimdiye dek yapılan hiçbir yeni ayarın yaramadığı gibi, bunun da halkın yararına olmadığı görülmeli ve gereği yapılmalı artık. Kıbrıs sorununu çözmek isteyenler öncelikle 'anavatan'larıyla ve AB-ABD ile olan sorununu çözmek zorundadır. Yani ada üzerindeki emperyalist tahakküme son verecek antiemperyalist bir Kıbrıs yaratmak zorundadır. Gerisi emperyalist planlara hizmettir."

Görüştüğümüz Kıbrıslı yöneticiler, son olarak kendilerine yönelttiğimiz "Kıbrıs'taki gerçek çözüm nedir?" sorusuna verdikleri yanıtta da ortaklaşıyorlar. Kıbrıs'ta iki halkın barış içinde yaşaması için onların önerdiği yönetim biçimi aynı. O da, "federasyon."

Değerli Evrensel Yazışmaları Müdürüne, Gazeteniz, Serpil Kurtay aracılığıyla, benimle kurduğunuz telefon temasında BM Genel Sekreteri Kofi Annan'ın Kıbrıs'ı ziyareti ile ilgili bir söyleşi yapmak istemiş, o an meşgul olduğumdan konuyla ilgili görüşlerimi mail aracılığıyla iletebileceğimi bildirmiştim.

Nitekim 1-2 saat içerisinde yazıyı hem Serpil Kurtay'ın kendi mail adresine hem de Evrensel'in mail adresine ulaştırdım. Gazetecilikte durum ve şartlara bağlı

olarak gazeteye yazılan herhangi bir yazının özetlenerek yayınlanmasını anlayışla karşıladığımı ama, söylemediğim (yazmadığım) şeyleri söylemiş gibi gösterilmeyi kabul edemeyeceğimi bildirmek istiyorum.

17 Mayıs tarihli ve "Kıbrıs görüşmelerinde halk yok" başlığıyla Serpil Kurtay'ın hazırladığı yazıda tarafıma maledilen görüşlerin bana ait olmadığını bildirme gereği duydum.

Altta bir kopyasını tekrardan gönderme

ihtiyacı duyduğum yazıma bir kez daha bakılacak olursa Serpil yoldaşımızın bana malettiği görüşleri içermediği kolaylıkla görülecektir. Benim görüşlerimin ustaca özetlenen paragrafa "Tek çözüm federasyon" başlığı koymasını ve bir sonraki paragrafa:

"Görüştüğümüz Kıbrıslı yöneticiler, son olarak kendilerine yönelttiğimiz "Kıbrıs'taki gerçek çözüm nedir?" sorusuna verdikleri yanıtta da ortaklaşıyorlar. Kıbrıs'ta iki halkın barış içinde yaşaması için onların

önerdiği yönetim biçimi aynı. O da, "federasyon." " diye yazılmasını vahim bir gazetecilik hatası olarak gördüğümü belirtme durumundayım.

Dolayısıyla istenmeden de olsa yapılan bu hatanın düzeltilmesi amacıyla yazımın bütünüdür, olduğu gibi yayınlanmasını talep eden göstereceğimiz alakaya teşekkür ederim.

Mustafa Onurer

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan Kıbrıs'a niye geldi?

Herkesin sorduğu soru bu günlerde...

Kimilerine göre Haziran'a sonuçlandırılması mümkün görünmeyen sürece müdahale edip olumlu bir sonuç alınabilmesi için baskı oluşturmak, diplomatik ağızla söylenecek olursa; tarafları teşvik etmek...

Kimilerine göreyse, Haziran'a sonuçlandırılması mümkün görünmeyen sürecin, yani Denktaş ve Kleridis'in yüzyüze görüşme sürecinin kesintiye uğramasıyla ortaya çıkabilecek bir kriz ortamını önleme, hafifletme niyeti taşıyor Annan'ın Kıbrıs'ı ziyareti.

Üstteki farklı gibi görünen iki yaklaşımın ortak oldukları bir nokta var.

İki yaklaşım sahibi kesim de, sanki Kıbrıs sorunu diye adlandırılan mesele Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Rumlardan kaynaklanan, dolayısıyla da çabalamalarına rağmen bir türlü çözemedikleri bir meselemiş de, "dıştan" birileri -bu bazen AB yetkilileri, bazen ABD ve bazen de BM yetkilileri- devreye girecek ve iki toplum liderine veya birine baskı yapacak ve sorunun çözümünü sağlayacak.

Bu mantık, kendi sorununa sahip çıkmayı bilmeyen, daima sorunlarının çözümünü başkalarının gücünde arayan bir mantıktır. Yani, hamî, kurtarıcı arama mantığıdır.

Bu mantık 1959'larda hakimdi... Kıbrıs'ı 1963'teki vahşete taşıdı.

Aynı mantık 1974'te hakimdi... Kurtarıcı olarak Kıbrıs halkını "ananın" (anavatanlar Türkiye ve Yunanistan) kucağına oturttu ve bugünlere getirdi.

Şu anda değişen tek şey, "anavatan" anan değil, Kofi Annan kurtarıcı rolünde...

Şu gerçek artık görülmeli; analar, Annanlar değil, halk kendi kurtuluşunu kendi elleriyle hazırlamak zorundadır. Gerisi, Kıbrıs'a yeni bir ayar yapmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Şimdiye dek yapılan hiçbir yeni ayarın yaramadığı gibi bunun da halkın yararına olmadığı

görülmeli ve gereği yapılmalı artık.

Bize göre Kıbrıs sorunu tam da bu odakların, yani "anavatanlar", AB ve ABD'nin ada üzerinde ve bölgede yürüttükleri hakimiyet kavgasından kaynaklanmaktadır. Bu odaklardan çözüm beklemek halkı aldatmaktan başka bir anlam taşımamaktadır.

Kıbrıs sorununu çözmek isteyenler öncelikle "anavatan"larıyla ve AB-ABD ile olan sorununu çözmek zorundadır. Yani ada üzerindeki emperyalist tahakküme son verecek antiemperyalist bir Kıbrıs yaratmak zorundadır. Gerisi emperyalist planlara hizmettir.

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK

ÖNDER KONULOĞLU'NDAN YSK YASAĞINA PROTESTO ve HODRİ MEYDAN

"Mücadelemiz Bağımsızlık ve Demokrasi Mücadelesidir"

Bağımsız adaylara Yüksek Seçim Kurulu tarafından konulmaya çalışılan TV ambargosu "yasakçı zihniyetin" yeni bir hareketidir.

Demokrasi karşıtlarının hala anlamadıkları şey, bu yasakçı zihniyete halkımızın sandıkta vereceği cezanın çok ağır olacağıdır. Devlet televizyonunu kullanmak her vatandaşın doğal hakkıdır, burada bile partizanlık yapmanın peşindedirler. Üstelik, bu yasağın özel kanallara da konmaya çalışılması oynanan oyunun arkasındaki art niyeti ortaya koymaktadır.

YSK ambargosu, Anayasa'nın haberleşme ve ifade özgürlüğüne bir kısıt konması ve demokrasinin adil ve eşit şartlarda seçime girme teamülüne bir saldırı anlamına geleceğinin bir kere daha altını çizerim. Bu kararın arkasında duranların amacı, Kıbrıs Türk toplumunun tam demokrasi altında kendi iradesini ortaya koyabileceği, kendi tercihini yapabileceği bir seçim ortamını engellemektir, ama bunda başarısız olmaya mahkumdurlar. Bu yasak, hem seçmene hem de adaya haksızlıktır, hakarettir. Bu kararı verenler ve buna ses çıkarmayanlar neden korkuyorlar? Demokrasi mücadelemiz bu yasakçı zihniyet ortadan kalkıncaya kadar, Kıbrıs Türk halkı bağımsızlığına ve tam

demokrasiye ulaşıncaya kadar devam edecektir.

YSK Tarafsız olmalı, Seçimlerde her adaya eşit haklar tanınmalıdır YSK'nın ne hakla bir kısım adayın halka ulaşmasını engelleme gibi bir görev üstlendiğini açıklama sorumluluğu vardır.

Unutulmamalıdır ki Anayasamızın eşitlik ilkesine göre Madde 8.

(1) Herkes, hiçbir ayırım gözetilmeksizin, Anayasa ve yasa

önünde eşittir. Hiçbir kişi, aile, zümre veya sınıfa ayrıcalık tanınmaz.

(2) Devlet organları ve yönetim makamları, bütün işlemlerinde yasa önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek ve ayrıcalık yapmamak zorundadırlar.

Seçim öncesi dönemde Volkan Gazetesi'nin bağımsız adaylara TV'lerin kapatılması yönündeki yayınları ile bu yasak arasında nasıl bir bağlantı vardır?

Ülkemizi dışardan emir alan işbirlikçiler değil, halk iradesi yönetmelidir. Mücadelemiz Kıbrıs Halk iradesini hakim kılma mücadelesidir. Bu mücadelenin haklılığı da her gün ispat edilmektedir. Kıbrıs Türk halkının demokrasi talebine, bağımsızlık talebine kimsenin karşı çıkması mümkün değildir. Bağımsızlığımızı demokrasi ile alacağız. Bunun için bağımsız aday olduk, bunun için kazanacağız.

"Hodri meydan"

Yalnızca belli adaylara değil demokrasi ilkelerini sırtından vuracak YSK'nın bu demokrasi ayıbına parti adayları ortak olmamalıdır. Gımelilere hak ettikleri demokratik seçim şansını tanımak için bütün adayların, belirlenecek bir yerde hep beraber halkın önüne çıkarak, halkın katılımıyla birlikte açık oturumlar düzenlenmesi, hem halkımıza saygının işareti olacak, hem de tüm adayların demokrasiye inancını ortaya koyacaktır. Yanlışlıklara dur demek, demokrasi kurallarını işletmek, adil ve eşitlikçi bir seçim yaşamak, halka bütün adayları karşılaştırma şansını vermek için bütün adayları halk önünde konuşmaya davet ediyorum. Yarışımız demokrasi yarışı olsun.

**Saygılarımla,
Önder Konuloğlu
Girne Bağımsız Belediye
Başkan Adayı**

Ekim Kültür: Derneğimize yönelik karalama, çamur atma kampanyasını da Volkan'a ve arkasındaki güçlere aynen iade ederiz.

1/5/2002

Halkımıza;

27 Nisan Tarihli Volkan Gazete'si Evren Maner'i "vatan haini" ilan eden bir yayın yapmıştır. Halkımız arasında Volkan Gazetes'i'nin "tetikçi görevini" bilmeyen yoktur. Bu yayının gerçeklerle alakası olmadığını önce derin devletin sözcüsü Volkan bilmektedir.

Evren Maner'i "Güney Kıbrıs'a giden ve Rum'a hizmet eden bir hain" olarak gösterme gayretinden acaba Volkan ne umuyor? Volkan'ın çamur atma taktiklerini ele alalım.

1-"Evren Maner EKİM Kültür Derneği Üyesiydi." Evet Evren Maner EKİM Kültür Derneği'nin üyesiydi. Peki ne olmuş üyesiyse? EKİM Kültür Derneği'ne üyelik bir onurdur. Evren Maner de burada olduğu müddetce bu onura layık olmuştur.

2-"Evren Maner EKİM Kültür

Derneği'nde Kürtlerin örgütlenmesine yardımcı olmuştu." Volkan, çamurlarını sıralamaya devam etti.

Derneğimiz, ülkemizde tüm demokratlara, yurtseverlere, devrimcilere açıktır. Bu bağlamda, Türkler'e, Kürtler'e ve diğer milliyetlere de açıktır. Bunun aksini savunanlar ırkçı, faşist kafalıdır. "Volkan kafası" derneğimizi halkımıza "karanlık yer" olarak sunma gayretindedir. Ama bu çabası boşuna. Halkımız derneğimizin anlayışını ve mücadelesini çok iyi bilmektedir.

3-"Evren Maner DHKPC sempatanıdır." İşte Volkan'ın bir marifeti daha. Evren Maner'in siyasetinin ve düşüncesinin ne olduğunu önemsemeyen, sadece "illegal, karanlık işlerin adamı" olarak lanse etme ve hedef gösterme amacını güden bu anlayış zavallılıktır. Volkan "illegal ve karanlık işler" arıyorsa beslendiği

çevreye baksın.

4-"Evren Maner Güney'de enformasyon dairesinde çalışır". Evren Maner ekonomik ve sosyal sorunları dolayısı ile Güney'de yaşamak zorunda kalmıştır. Güney'de yaşayabilmek için de tercüme işleri yapmaktadır.

Binlerce insanımızın Güney'de ekmek aramaya zorlandığı bu dönemde, Volkancılar derin devletin pastasını yemenin rahatlığıyla "görevlerini" yapmaktadırlar.

Volkan Gazetes'i'nin çamurlarını alt alta koyduğunuz zaman, Derneğimiz'i hedef gösteren, Evren Maner'i "vatan haini" ilan eden bir tavrı görünüyor. Halkımız, Volkan'ın "hain" edebiyatına yabancı değildir.

Evren Maner gibi Güney'e gitmek zorunda bırakılan tüm insanlara aynı çamur atılmıştır. Bu nedenle Volkan'ın "tetikçi" görevini şiddetle protesto eder, Evren Maner'lerin yurtsever

mücadelesini sonuna kadar destekleriz.

Derneğimize yönelik karalama, çamur atma kampanyasını da Volkan'a ve arkasındaki güçlere aynen iade ederiz.

Bu çamurlar ve iftiralar halkımız tarafından er geç Volkanın suratına geri fırlatılacaktır.

EKİM Kültür Derneği, Halkımızın demokrasi mücadelesine, emek mücadelesine her zaman olduğu gibi destek vermeye devam edecektir. Bu mücadelemizde "tetikçi" Volkan Gazetes'i gibi "karanlık merkezler" de mücadelemizi engellemek için her türlü çamuru atacaktır.

Önemli olan Volkan'ın tavrını ve zihniyetini halkımızın mahkum etmiş olmasıdır.

**EKİM KÜLTÜR DERNEĞİ
YÖNETİM KURULU**

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi:
Kıvılcım Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres:
Marmara Sokak,
No: 31
Lefkoşa-KIBRIS
Mersin10-Türkiye

Dizilip basıldığı yer:
Afrika Yayıncılık
Ltd. tesisleri

Tel-Fax:
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@kkctc.net
web: www.st-cyprus.co.uk